

СТАНДАРТ ST.26

РЕКОМЕНДОВАНИЙ СТАНДАРТ З ПРЕДСТАВЛЕННЯ ПЕРЕЛІКІВ НУКЛЕОТИДНИХ ТА АМІНОКИСЛОТНИХ ПОСЛІДОВНОСТЕЙ З ВИКОРИСТАННЯМ XML (РОЗШИРЮВАНОЇ МОВИ РОЗМІТКИ)

Редакція 1.1

*Затверджена Комітетом зі стандартів ВОІВ (КСВ)
на його п'ятій сесії 2 червня 2017 року*

Редакційні зауваження підготовлені Міжнародним бюро

На своїй п'ятій сесії Комітет зі стандартів ВОІВ (КСВ) погодив, що перехід від стандарту ВОІВ ST.25 до стандарту ВОІВ ST.26 відбудеться в січні 2022. Натомість, поки має використовуватись стандарт ВОІВ ST.25.

Стандарт опубліковано з метою інформування відомств промислової власності та інших заінтересованих осіб.

ЗМІСТ

ВСТУП	3
ВИЗНАЧЕННЯ	3
СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ	5
ПОСИЛАННЯ	6
ПРЕДСТАВЛЕННЯ ПОСЛІДОВНОСТЕЙ	7
<i>Нуклеотидні послідовності</i>	7
<i>Амінокислотні послідовності</i>	10
<i>Представлення окремих випадків</i>	13
СТРУКТУРА ПЕРЕЛІКУ ПОСЛІДОВНОСТЕЙ В XML	13
<i>Кореневий елемент</i>	15
<i>Частина із загальною інформацією</i>	15
<i>Частина з даними щодо послідовності</i>	20
<i>Таблиця функцій</i>	23
<i>Ключі функцій</i>	23
<i>Обов'язкові ключі функцій</i>	23
<i>Локалізація функцій</i>	23
<i>Кваліфікатори функцій</i>	26

<i>Обов'язкові кваліфікатори функцій</i>	27
<i>Елементи кваліфікаторів</i>	27
<i>Довільний текст</i>	30
<i>Кодуючі послідовності</i>	30
<i>Варіанти</i>	31

ДОДАТКИ

Додаток I – Стандартизована лексика

Додаток II – Визначення типу документа (DTD) для переліку послідовностей

Додаток III – Зразок переліку послідовностей (файл XML)

Додаток IV – Набір символів з Таблиці кодів основних латинських символів Unicode

Додаток V – Додаткові вимоги до обміну даними (лише для патентних відомств)

Додаток VI – Керівний документ

Доповнення – Керівний документ щодо представлення послідовностей у форматі XML

СТАНДАРТ ST.26**РЕКОМЕНДОВАНИЙ СТАНДАРТ З ПРЕДСТАВЛЕННЯ ПЕРЕЛІКІВ НУКЛЕОТИДНИХ ТА
АМІНОКИСЛОТНИХ ПОСЛІДОВНОСТЕЙ З ВИКОРИСТАННЯМ XML
(РОЗШИРЮВАНОЇ МОВИ РОЗМІТКИ)***Редакція 1.1*

*Затверджена Комітетом зі стандартів ВОІВ (КСВ)
на його п'ятій сесії 2 червня 2017 року*

ВСТУП

1. У цьому стандарті визначено особливості представлення нуклеотидних та амінокислотних послідовностей у патентних заявках для включення до переліків послідовностей, способи розкриття характерних ознак послідовностей, якими вони мають бути представлені, а також визначення типу документа (DTD) для переліків послідовностей за схемою XML (розширювана мова розмітки). Відомствам промислової власності рекомендовано приймати будь-який перелік послідовностей, підготовлений відповідно до цього стандарту, як частину патентної заявки або як такий, що стосується патентної заявки.

2. Цей стандарт має на меті:

(a) надати заявникам можливість включати до патентних заявок лише один перелік послідовностей, придатний для цілей як міжнародної, так і національної або регіональної процедур;

(b) підвищити точність і якість представлення послідовностей для спрощення їх розповсюдження, що матиме користь як для заявників, так і для громадськості та експертів;

(c) спростити пошук даних щодо послідовностей; і

(d) забезпечити можливість обміну даними щодо послідовностей в електронній формі і внесення їх до комп'ютеризованих баз даних.

ВИЗНАЧЕННЯ

3. У цьому стандарті:

(a) термін "амінокислота" означає амінокислоту, що може бути представлена з використанням символів, визначених у Додатку I (див. Розділ 3, Таблиця 3). До таких амінокислот належать, наприклад, D-амінокислоти та амінокислоти, що містять модифіковані або синтетичні бокові ланцюги. Амінокислоти розглядаються в таблиці функцій як немодифіковані L-амінокислоти, якщо не вказано інше відповідно до параграфу 30. Для цього стандарту залишок пептидно-нуклеїнової кислоти (ПНК) вважається не амінокислотою, а нуклеотидом, як зазначено в параграфі 3(g)(i)(2).

(b) вислів "стандартизована лексика" означає термінологію, що використовується у цьому стандарті і повинна використовуватися для опису функцій послідовності, тобто для анотацій до областей або сайтів, як визначено у Додатку I.

(c) "перелік залишків" означає розкриття послідовності в патентній заявці шляхом внесення до переліку по порядку кожного залишку послідовності, де:

- (i) залишок представлений назвою, скороченням, символом або структурою (наприклад: ННННННQ або HisHisHisHisHisHisGln); або
- (ii) численні залишки представлені скороченою формулою (наприклад: His₆Gln)

(d) "навмисно пропущена послідовність", також відома як порожня послідовність, стосується вказівника місця заповнення, призначеного для збереження нумерації послідовностей у переліку послідовностей з метою узгодження з розкриттям у заявці, наприклад, якщо послідовність було видалено з розкриття, для уникнення порушення нумерації послідовностей як у розкритті, так і в переліку послідовностей.

(e) "модифікована амінокислота" означає амінокислоту, як описано в параграфі 3(a), окрім L-аланіну, L-аргініну, L-аспарагіну, L-аспарагінової кислоти, L-цистеїну, L-глутаміну, L-глутамінової кислоти, L-гліцину, L-гістидину, L-ізолейцину, L-лейцину, L-лізину, L-метіоніну, L-фенілаланіну, L-проліну, L-пірролізину, L-серину, L-селеноцистеїну, L-треоніну, L-триптофану, L-тирозину, або L-валіну.

(f) "модифікований нуклеотид" означає будь-який нуклеотид, як описано у параграфі 3(g), окрім дезоксиаденозин 3'-монофосфату, дезоксигуанозин 3'-монофосфату, дезоксицитидин 3'-монофосфату, дезокситимідин 3'-монофосфату, аденозин 3'-монофосфату, гуанозин 3'-монофосфату, цитидин 3'-монофосфату, або уридин 3'-монофосфату.

(g) термін "нуклеотид" означає будь-який нуклеотид або аналог нуклеотиду, що може бути представлений з використанням символів, визначених у Додатку I (див. Розділ 1, Таблиця 1), де нуклеотид або аналог нуклеотиду містить:

(i) основний компонент, обраний з:

- (1) 2' дезоксирибози 5' монофосфату (основний компонент дезоксирибонуклеотиду) або рибози 5' монофосфату (основний компонент рибонуклеотиду); або
- (2) аналогу 2' дезоксирибози 5' монофосфату або рибози 5' монофосфату, який при формуванні каркасу аналогу нуклеїнової кислоти призводить до впорядкування нуклеїнових основ, що імітує розташування нуклеїнових основ в нуклеїнових кислотах, що містять каркас 2' дезоксирибози 5' монофосфату або рибози 5' монофосфату, де аналог нуклеїнової кислоти здатний до спарювання основ разом з комплементарною нуклеїною кислотою; приклади аналогів нуклеотидів включають амінокислоти, як у пептидних нуклеїнових кислотах, молекулах гліколю, так і в глюколевих нуклеїнових кислотах, молекулах треофуранозильного цукру, та в треосних нуклеїнових кислотах, морфолінових кільцях та фосфородіамідатних групах як у морфолінах, так і в циклогексенільних молекулах, так і у циклогексенільних нуклеїнових кислотах.

та

(ii) один з двох основних компонентів:

- (1) таку, що приєднана до нуклеїнової основи, включаючи модифіковану або синтетичну пуринову чи піримідинову нуклеїнову основу; або

(2) таку, що не має пуринової чи піримідинової нуклеїнової основи, де нуклеотид є частиною нуклеотидної послідовності, що називається "AP сайт" або "апуриновий сайт".

(h) "залишок" означає будь-який окремий нуклеотид або будь-яку окрему амінокислоту, або їхні відповідні аналоги в послідовності.

(i) термін "ідентифікаційний номер послідовності" означає унікальний номер (ціле число), присвоєний послідовності в переліку послідовностей.

(j) вислів "перелік послідовностей" означає частину опису поданої патентної заявки або документ, що стосується заявки, поданий пізніше, в якому розкривається (-ються) нуклеотидна (-і) та/або амінокислотна (-і) послідовність (послідовності) з будь-яким додатковим описом, як передбачено цим Стандартом.

(k) вислів "специфічно визначений (-а)" означає будь-який нуклеотид, окрім нуклеотидів, представлених символом "n", або будь-яку амінокислоту, окрім амінокислот, представлених символом "X", зазначений (-у) в Додатку I (див. Розділ 1, Таблиця 1 та Розділ 3, Таблиця 3, відповідно).

(l) термін "невідомий (-а)" нуклеотид або амінокислота означає, що в послідовності присутній (-я) нуклеотид або амінокислота, природа якого (-ї) невідома або не розкривається.

4. У цьому стандарті слово (а):

(a) "може" стосується обов'язкового або допустимого підходу, але не вимоги.

(b) "повинен" стосується вимоги стандарту; ігнорування цієї вимоги призведе до невідповідності.

(c) "не повинен" стосується заборони стандарту.

(d) "має" стосується настійної рекомендації, але не вимоги.

(e) "не має" стосується неприйняттого підходу, але не заборони.

СФЕРА ЗАСТОСУВАННЯ

5. Цей стандарт визначає вимоги до представлення переліків нуклеотидних та амінокислотних послідовностей, що розкриваються у патентних заявках.

6. Перелік послідовностей за цим стандартом (далі – перелік послідовностей) містить частину із загальною інформацією і частину з даними щодо послідовності. Перелік послідовностей повинен представлятися в одному файлі за схемою XML з використанням DTD (визначення типу документа), наведеного у Додатку II. Бібліографічна інформація, що міститься у частині із загальною інформацією, призначена виключно для асоціювання переліку послідовностей з патентною заявкою, стосовно якої цей перелік послідовностей був поданий. Частина з даними щодо послідовності містить один або більше елементів даних, кожний з яких містить інформацію про одну послідовність. Елементи даних послідовності включають різні ключі функцій і відповідні кваліфікатори на основі специфікацій Проекту міжнародного співробітництва баз даних нуклеотидних послідовностей (INSDC) і UniProt.

7. У цьому стандарті послідовність, включена до переліку послідовностей, є послідовністю, що розкривається у заявці шляхом нумерування її залишків і може бути представлена:

(a) нерозгалуженою послідовністю або лінійною ділянкою розгалуженої послідовності з десятьма чи більше специфічно визначеними нуклеотидами, серед яких суміжні нуклеотиди з'єднуються:

(i) 3' до 5' (або 5' до 3') фосфодієфірним зв'язком; або

(ii) будь-яким хімічним зв'язком, який призводить до розташування суміжних нуклеїнових основ, що імітує розташування нуклеїнових основ в природних нуклеїнових кислотах; або

(b) нерозгалуженою послідовністю або лінійною ділянкою розгалуженої послідовності з чотирма чи більше специфічно визначеними амінокислотами, серед яких суміжні амінокислоти поєднані пептидними зв'язками.

8. Перелік послідовностей не повинен містити, як послідовність з присвоєним власним ідентифікаційним номером послідовності, послідовності з менш ніж десятьма специфічно визначеними нуклеотидами або з менш, ніж чотирма специфічно визначеними амінокислотами.

ПОСИЛАННЯ

9. Для цього стандарту мають значення наступні ресурси і стандарти:

Проект міжнародного співробітництва баз даних нуклеотидних послідовностей (INSDC)

<http://www.insdc.org/>;

Міжнародний стандарт [ISO 639-1:2002](#)

"Коди для представлення назв мов. Частина 1: Код Альфа-2";

Консорціум UniProt

<http://www.uniprot.org/>;

Схема W3C XML 1.0

<http://www.w3.org/>;

Стандарт ВОІВ [ST.2](#)

"Стандартний спосіб представлення календарних дат з використанням григоріанського календаря";

Стандарт ВОІВ [ST.3](#)

"Рекомендований стандарт стосовно двобуквених кодів для представлення держав, інших адміністративних одиниць та міжурядових організацій";

СТАНДАРТ ВОІВ [ST.16](#)

"Рекомендовані стандартні коди для ідентифікації різних видів патентних документів";

СТАНДАРТ ВОІВ [ST.25](#)

"Стандарт з представлення переліків нуклеотидних та амінокислотних послідовностей у патентних заявках".

ПРЕДСТАВЛЕННЯ ПОСЛІДОВНОСТЕЙ

10. Кожній послідовності, що міститься в параграфі 7, повинен бути присвоєний окремий ідентифікаційний номер, включаючи послідовність, яка є ідентичною області довшої послідовності. Ідентифікаційні номери послідовностей повинні починатися з номера 1 і збільшуватися послідовно на одиницю. Якщо під ідентифікаційним номером послідовності не наведено жодної послідовності, тобто у випадку навмисно пропущеної послідовності, замість неї повинно бути зазначено "000" (див. параграф 58). У переліку послідовностей повинна бути вказана загальна кількість послідовностей, що повинна дорівнювати загальній кількості ідентифікаційних номерів послідовностей і після якої має наводитися послідовність або "000".

Нуклеотидні послідовності

11. Нуклеотидна послідовність повинна представлятися одним ланцюгом зліва направо у напрямку від 5'-кінця до 3'-кінця або у напрямку зліва направо, що імітує напрямок від 5'-кінця до 3'-кінця. Позначення 5' і 3' або інші подібні позначення не повинні бути включені до послідовності. Дволанцюгова нуклеотидна послідовність, що розкривається шляхом нумерування залишків обох спіралей, повинна бути представлена як:

(а) одна послідовність або дві окремі послідовності, кожна із власним ідентифікаційним номером, в яких дві окремі спіралі є повністю комплементарними одна до іншої, або

(б) дві окремі послідовності, кожна із власним ідентифікаційним номером, в яких дві спіралі не є повністю комплементарними одна до іншої.

12. Для цього стандарту перший нуклеотид, представлений в послідовності є позицією залишку номер 1. Якщо нуклеотидні послідовності наскрізні, тоді заявник повинен вибрати нуклеотид в позиції залишку номер 1. Нумерація наскрізна у всій послідовності у напрямку від 5'-кінця до 3'-кінця або у напрямку, що імітує напрямок від 5'-кінця до 3'-кінця. Останній номер позиції залишку повинен дорівнювати кількості нуклеотидів у послідовності.

13. Усі нуклеотиди в послідовності повинні бути представлені з використанням символів, визначених у Додатку I (див. Розділ 1, Таблиця 1). Повинні використовуватись лише маленькі літери. Будь-який символ, що представляє нуклеотид, є еквівалентом лише одного залишку.

14. Символ "t" має розглядатися як тимін в ДНК і як урацил в РНК. Урацил у ДНК або тимін у РНК вважається модифікованим нуклеотидом і повинен докладно описуватись у таблиці функцій, як зазначено у параграфі 19.

15. Якщо може бути використаний двозначний символ (для представлення двох або більше альтернативних нуклеотидів), слід використовувати більш обмежувальний символ, як зазначено в Додатку I (див. Розділ 1, Таблиця 1). Наприклад, якщо нуклеотид у певній позиції може бути як "a", так і "g", слід використовувати "r", а не "n". Символ "n" має розглядатися як будь-який із символів "a", "c", "g" або "t/u", окрім випадків, коли він використовується для додаткового опису відповідно до параграфів 16, 17 або 21. Символ "n" повинен використовуватись для представлення виключно нуклеотидів. Окремий модифікований або "невідомий" нуклеотид може бути представлений символом "n" з додатковим описом у таблиці функцій, як зазначено у параграфах 16 і 17 або 21. Для представлення варіантів послідовностей, тобто альтернатив, видалень, вставок та заміщень, див. параграфи 92 - 98.

16. Якщо можливо, модифіковані нуклеотиди мають бути представлені у послідовності як відповідні немодифіковані нуклеотиди, тобто "a", "c", "g" або "t". Будь-який модифікований нуклеотид у послідовності, що не може бути представлений жодним символом із Додатку I (див. Розділ 1, Таблиця 1), тобто нуклеотид "інший", наприклад нуклеотид, що не зустрічається у природі, повинен бути представлений символом "n". Якщо нуклеотид представлено символом "n", він є еквівалентом лише одного залишку.

17. Модифікований нуклеотид повинен бути детально описаний в таблиці функцій (див. параграф 60 і далі) з використанням ключа функції "modified_base" та обов'язкового кваліфікатора "mod_base" разом із скороченням з Додатку I (див. Розділ 2, Таблиця 2) як значення кваліфікатора; якщо скороченням є "OTHER", у значенні кваліфікатора "note" повинна бути наведена повна нескорочена назва модифікованого нуклеотида. Для переліку альтернативних модифікованих нуклеотидів значення кваліфікатора "OTHER" може використовуватись у поєднанні з кваліфікатором "note" (див. параграфи 95 та 96). Зазначені вище скорочення (або повні назви), наведені у Додатку I (див. Розділ 2, Таблиця 2), не повинні зазначатися безпосередньо у послідовності.

18. Нуклеотидна послідовність, включаючи одну або більше областей послідовних модифікованих нуклеотидів, які мають один основний компонент (див. параграф 3(g)(i)(2)), повинні надалі описуватися в таблиці функцій, як наведено у параграфі 17. Модифіковані нуклеотиди кожної такої області можуть бути спільно описані в єдиному елементі "INSDFeature", як наведено у параграфі 22. Більш обмежуюча нескорочена хімічна назва, що охоплює всі модифіковані нуклеотиди в діапазоні або перелік хімічних назв всіх нуклеотидів в діапазоні повинні наводитися як значення в кваліфікаторі "note". Наприклад, гліколева нуклеїнова кислотна послідовність, що містить нуклеотиди "a", "c", "g", або "t" може бути описана в кваліфікаторі "note" як "2,3-dihydroxypropyl nucleosides". В іншому випадку, така сама послідовність може бути описана в кваліфікаторі "note" як "2,3-dihydroxypropyladenine, 2,3-dihydroxypropylthymine, 2,3-dihydroxypropylguanine, or 2,3-dihydroxypropylcytosin". Якщо окремий модифікований нуклеотид в області включає додаткову модифікацію, тоді модифікований нуклеотид повинен детально описуватися в таблиці функцій, як наведено у параграфі 17.

19. Урацил в ДНК або тимін в РНК вважаються модифікованими нуклеотидами і повинні представлятися у послідовності як "t" з додатковим описом у таблиці функцій з використанням ключа функції "modified_base", кваліфікатора "mod_base" зі значенням "OTHER" та кваліфікатора "note" зі значенням "урацил" або "тимін" відповідно.

20. Нижче наведено приклади представлення модифікованих нуклеотидів відповідно до параграфів 16-18:

Приклад 1: Модифікований нуклеотид з використанням скорочення з Додатку I (див. Розділ 2, Таблиця 2)

```
<INSDFeature>
  <INSDFeature_key>modified_base</INSDFeature_key>
  <INSDFeature_location>15</INSDFeature_location>
  <INSDFeature_qual>
    <INSDFeature_qualifier>
```



```

    <INSDQualifier_name>mod_base</INSDQualifier_name>
    <INSDQualifier_value>i</INSDQualifier_value>
  </INSDQualifier>
</INSDFeature_qual>
</INSDFeature>

```

Приклад 2: Модифікований нуклеотид "xanthine" з використанням скорочення "OTHER" з Додатку I (див. Розділ 2, Таблиця 2)

```

<INSDFeature>
  <INSDFeature_key>modified_base</INSDFeature_key>
  <INSDFeature_location>4</INSDFeature_location>
  <INSDFeature_qual>
    <INSDQualifier>
      <INSDQualifier_name>mod_base</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value>OTHER</INSDQualifier_value>
    </INSDQualifier>
    <INSDQualifier>
      <INSDQualifier_name>note</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value>xanthine</INSDQualifier_value>
    </INSDQualifier>
  </INSDFeature_qual>
</INSDFeature>

```

Приклад 3: Нуклеотидна послідовність, що складається з модифікованих нуклеотидів, охоплена у параграфі 3(g)(i)(2) з двома окремими нуклеотидами, що включають в себе подальшу модифікацію

```

<INSDFeature>
  <INSDFeature_key>modified_base</INSDFeature_key>
  <INSDFeature_location>1..954</INSDFeature_location>
  <INSDFeature_qual>
    <INSDQualifier>
      <INSDQualifier_name>mod_base</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value>OTHER</INSDQualifier_value>
    </INSDQualifier>
    <INSDQualifier>
      <INSDQualifier_name>note</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value>2,3-dihydroxypropyl
      nucleosides</INSDQualifier_value>
    </INSDQualifier>
  </INSDFeature_qual>
</INSDFeature>

<INSDFeature>
  <INSDFeature_key>modified_base</INSDFeature_key>
  <INSDFeature_location>439</INSDFeature_location>
  <INSDFeature_qual>
    <INSDQualifier>
      <INSDQualifier_name>mod_base</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value>i</INSDQualifier_value>
    </INSDQualifier>
  </INSDFeature_qual>
</INSDFeature>

```

```

    </INSDFeature_qual>
</INSDFeature>
<INSDFeature>
  <INSDFeature_key>modified_base</INSDFeature_key>
  <INSDFeature_location>684</INSDFeature_location>
  <INSDFeature_qual>
    <INSDQualifier>
      <INSDQualifier_name>mod_base</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value>OTHER</INSDQualifier_value>
    </INSDQualifier>
    <INSDQualifier>
      <INSDQualifier_name>note</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value>xanthine</INSDQualifier_value>
    </INSDQualifier>
  </INSDFeature_qual>
</INSDFeature>

```

21. Будь-який "невідомий" нуклеотид повинен бути представлений у послідовності символом "n". "Невідомий" нуклеотид має бути детально описаний в таблиці функцій (див. параграф 60 і далі), використовуючи ключ функції "unsure". Символ "n" є еквівалентом лише одного залишку.

22. Область, що містить відому кількість безперервних залишків "a", "c", "g", "t" або "n", яких стосується один і той самий опис, може бути описана з використанням елемента "INSDFeature" та синтаксису "x.y" як дескриптора локалізації в елементі INSDFeature_location (див. параграфи 64-71). Інформацію про представлення варіантів послідовностей, тобто видалення, вставки або заміщення, наведено у параграфах 92-98.

23. Нижче наведено приклад представлення області модифікованих нуклеотидів, для яких застосовується той самий опис, відповідно до параграфу 22:

```

<INSDFeature>
  <INSDFeature_key>modified_base</INSDFeature_key>
  <INSDFeature_location>358..485</INSDFeature_location>
  <INSDFeature_qual>
    <INSDQualifier>
      <INSDQualifier_name>mod_base</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value>OTHER</INSDQualifier_value>
    </INSDQualifier>
    <INSDQualifier>
      <INSDQualifier_name>note</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value>isoguanine</INSDQualifier_value>
    </INSDQualifier>
  </INSDFeature_qual>
</INSDFeature>

```

Амінокислотні послідовності

24. Амінокислоти в амінокислотній послідовності повинні бути представлені зліва направо у напрямку від амінів до карбоксилів. Аміногрупи і карбоксильні групи не повинні наводитися саме у послідовності.

25. У цьому стандарті перша амінокислота в послідовності є позицією залишку номер 1, включаючи амінокислоти, що передують зрілому білку, наприклад, у пре-послідовностях, про-послідовностях, пре-про-послідовностях і сигнальних послідовностях. Якщо амінокислотні послідовності наскрізні, тоді заявник повинен обрати амінокислоту в позиції залишку номер 1. Нумерація наскрізна по всій послідовності у напрямку від амінів до карбоксилів.

26. Усі амінокислоти в послідовності повинні бути представлені з використанням символів, визначених у Додатку I (див. Розділ 3, Таблиця 3). Повинні використовуватись лише великі літери. Будь-який символ, що представляє амінокислоту, є еквівалентом лише одного залишку.

27. Якщо може бути використаний двозначний символ (для представлення двох або більше амінокислот у варіанті), слід використовувати більш обмежувальний символ. Наприклад, якщо амінокислота у певній позиції може бути як аспарагіноюю кислотою, так і аспарагіном, слід використовувати символ "B", а не "X". Символ "X" має розглядатися як будь-який із символів "A", "R", "N", "D", "C", "Q", "E", "G", "H", "I", "L", "K", "M", "F", "P", "O", "S", "U", "T", "W", "Y" або "V", окрім випадків, коли він використовується для додаткового опису у таблиці функцій відповідно до параграфів 29-31 або 32-33. Символ "X" повинен використовуватись для представлення виключно амінокислот. Окрема амінокислота може бути представлена символом "X" з додатковим описом у таблиці функцій, як зазначено у параграфах 29-31 або 32-33. Інформацію про представлення варіантів послідовностей, тобто альтернативи, видалення, вставки або заміщення, наведено у параграфах 92-98.

28. Розкриті амінокислотні послідовності, відокремлені в описі внутрішнім термінатором, представлені, наприклад "Ter", або зірочкою "*", або крапкою ".", або пробілом, повинні бути включені як окремі послідовності для кожної амінокислотної послідовності, що містить принаймні чотири специфічно визначені амінокислоти й охоплюється параграфом 7. Кожній такій окремій послідовності повинен присвоюватися власний ідентифікаційний номер послідовності. Термінатори і пробіли не повинні бути включені до послідовності у переліку послідовностей (див. параграф 57).

29. За будь-якої можливості, модифіковані амінокислоти, і D-амінокислоти включно, мають представлятися у послідовності як відповідні немодифіковані амінокислоти. Будь-яка модифікована кислота у послідовності, що не може бути представлена жодним символом із Додатку I (див. Розділ 3, Таблиця 3), тобто "інша" амінокислота, повинна бути представлена символом "X". Символ "X" є еквівалентом лише одного залишку.

30. Модифікована амінокислота повинна бути детально описана в таблиці функцій (див. параграф 60 і далі). Де це можливо, ключі функції "CARBOHYD" або "LIPID", слід використовувати разом з кваліфікатором "NOTE". Ключ функції "MOD_RES" слід використовувати для інших пост-трансляційно модифікованих амінокислот разом з кваліфікатором "NOTE"; в інших випадках слід використовувати ключ функції "SITE" разом з кваліфікатором "NOTE". Значенням кваліфікатора "NOTE" повинне бути скорочення із Додатку I (див. Розділ 4, Таблиця 4) або повна, нескорочена назва модифікованої амінокислоти. Зазначені вище скорочення або повні, нескорочені назви, наведені у Таблиці 4, не повинні зазначатися безпосередньо у послідовності.

31. Нижче наведено приклади представлення модифікованих амінокислот відповідно до параграфу 30:

Приклад 1: Пост-трансляційно модифікована амінокислота

```
<INSDFeature>
  <INSDFeature_key>MOD_RES</INSDFeature_key>
  <INSDFeature_location>3</INSDFeature_location>
  <INSDFeature_qual>
    <INSDQualifier>
      <INSDQualifier_name>NOTE</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value>3Hyp</INSDQualifier_value>
    </INSDQualifier>
  </INSDFeature_qual>
</INSDFeature>
```

Приклад 2: Не пост-трансляційно модифікована амінокислота

```
<INSDFeature>
  <INSDFeature_key>SITE</INSDFeature_key>
  <INSDFeature_location>3</INSDFeature_location>
  <INSDFeature_qual>
    <INSDQualifier>
      <INSDQualifier_name>NOTE</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value>Orn</INSDQualifier_value>
    </INSDQualifier>
  </INSDFeature_qual>
</INSDFeature>
```

Приклад 3: D-амінокислота

```
<INSDFeature>
  <INSDFeature_key>SITE</INSDFeature_key>
  <INSDFeature_location>9</INSDFeature_location>
  <INSDFeature_qual>
    <INSDQualifier>
      <INSDQualifier_name>NOTE</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value>D-Arginine</INSDQualifier_value>
    </INSDQualifier>
  </INSDFeature_qual>
</INSDFeature>
```

32. Будь-яка "невідоміа" амінокислота повинна бути представлена у послідовності символом "X". "Невідоміа" амінокислота, позначена "X", повинна бути детально описана у таблиці функцій (див. параграф 60 і далі), використовуючи ключ функції "UNSURE" і необов'язковий кваліфікатор "NOTE". Символ "X" є еквівалентом лише одного залишку.

33. Нижче наведено приклад представлення "невідомої" амінокислоти відповідно до параграфу 32:

```
<INSDFeature>
  <INSDFeature_key>UNSURE</INSDFeature_key>
  <INSDFeature_location>3</INSDFeature_location>
  <INSDFeature_qual>
    <INSDQualifier>
      <INSDQualifier_name>NOTE</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value>A or V</INSDQualifier_value>
    </INSDQualifier>
  </INSDFeature_qual>
</INSDFeature>
```

34. Область, що містить відому кількість безперервних залишків "X", яких стосується один і той самий опис, може бути описана з використанням синтаксису "x.y" як дескриптора локалізації в елементі `INSDFeature_location` (див. параграфи 64-70). Інформацію про представлення варіантів послідовностей, тобто видалення, вставки або заміщення, наведено у параграфах 93-98.

Представлення окремих випадків

35. Послідовність, що розкривається шляхом нумерування її залишків і утворює єдину наскрізну послідовність з одного або більше безперервних фрагментів більшої послідовності або з фрагментів різних послідовностей, повинна включатися до переліку послідовностей, і їй повинен бути присвоєний власний ідентифікаційний номер.

36. Послідовність, яка містить області специфічно визначених залишків, відокремлених однією або більше областями безперервних залишків "n" або "X" (див. параграфи 15 і 27 відповідно), і в якій зазначено точну кількість залишків "n" або "X" у кожній області, повинна включатися до переліку послідовностей як одна послідовність, і їй повинен бути присвоєний власний ідентифікаційний номер.

37. Послідовність, яка містить області специфічно визначених залишків, відокремлених один від одного одним чи більше проміжками невідомої або нерозкритої кількості залишків, не повинна представлятися в переліку послідовностей як окрема послідовність. Кожна область специфічно визначених залишків, що охоплюється параграфом 7, повинна бути включена до переліку послідовностей як окрема послідовність із присвоєним власним ідентифікаційним номером.

СТРУКТУРА ПЕРЕЛІКУ ПОСЛІДОВНОСТЕЙ В XML

38. Відповідно до параграфу 6 цього стандарту, зразок XML переліку послідовностей складається з наступного:

(a) частина із загальною інформацією про патентну заявку, до якої відноситься перелік послідовностей; і

(b) частина з даними щодо послідовності, яка містить один або більше елементів даних послідовності, кожний з яких, у свою чергу, містить інформацію про одну послідовність.

Приклад переліку послідовностей наведено у Додатку III.

39. Перелік послідовностей повинен бути представлений за схемою XML 1.0 з використанням DTD, наведеного у Додатку II "Визначення типу документа для переліку послідовностей".

(a) Перший рядок зразка XML повинен містити декларацію XML:

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>.
```

(b) Другий рядок зразка XML повинен містити декларацію типу документа (DOCTYPE):

```
<!DOCTYPE ST26SequenceListing PUBLIC "-//WIPO//DTD Sequence Listing 1.0//EN"
"ST26SequenceListing_V1_0.dtd">.
```

40. Весь перелік послідовностей в електронному вигляді повинен знаходитися в одному файлі. У файлі повинне використовуватися кодування Unicode UTF-8, але з такими обмеженнями:

(a) інформація, що міститься в елементах `ApplicantName`, `InventorName` та `InventionTitle` у частині із загальною інформацією може наводитися будь-якими символами Unicode, окрім зарезервованих, які повинні бути замінені відповідно до параграфу 41; та

(b) інформація, що міститься у всіх інших елементах частини із загальною інформацією та у всіх елементах частини з даними щодо послідовності

- повинна наводитися друкованими символами (включаючи пробіли) з таблиці кодів основних латинських символів Unicode за винятком зарезервованих символів, які повинні бути замінені відповідно до параграфу 41, (тобто, слід обмежитися кодами Unicode 0020, 0021, 0023-0026, 0028-003B, 003D і 007E – див. Додаток IV), а
- єдиними допустимими символними сутностями є попередньо визначені сутності, вказані у параграфі 41.

41. Наступні зарезервовані символи, у разі їх використання як значення атрибута або як змісту елемента, повинні бути замінені у зразку XML переліку послідовностей відповідними попередньо визначеними сутностями:

Зарезервований символ	Визначені елементи
<	<
>	>
&	&
"	"
'	'

Див. приклад у параграфі 71.

42. Усі обов'язкові елементи підлягають заповненню (окрім навмисно пропущених послідовностей відповідно до параграфу 58). Необов'язкові елементи без змісту не повинні

наводиться у зразку XML (окрім представлення видалення в послідовності у значенні кваліфікатора "replace" відповідно до параграфу 95).

Кореневий елемент

43. Відповідно до цього стандарту, корневим елементом зразка XML є елемент `ST26SequenceListing` з такими атрибутами:

Атрибут	Опис	Обов'язковий/ Необов'язковий
<code>dtdVersion</code>	Версія DTD, використана для створення цього файлу, у форматі "V#_#", наприклад "V1_0".	Обов'язковий
<code>fileName</code>	Ім'я файлу, що містить перелік послідовностей.	Необов'язковий
<code>softwareName</code>	Назва програмного забезпечення, в якому було створено цей файл.	Необов'язковий
<code>softwareVersion</code>	Версія програмного забезпечення, в якому було створено цей файл.	Необов'язковий
<code>productionDate</code>	Дата створення файлу, що містить перелік послідовностей (у форматі "RRRR-ММ-ДД").	Необов'язковий

44. Приклад кореневого елемента `ST26SequenceListing` зразка XML та його атрибутів відповідно до параграфу 43:

```
<ST26SequenceListing dtdVersion="V1_0" fileName="US11_405455_SEQ1.xml"
softwareName="SQL-software-name" softwareVersion="1.0"
productionDate="2006-05-10">
  {...}*
</ST26SequenceListing>
```

*{...} представляє частину із загальною інформацією та частину з даними щодо послідовності, не відображені у цьому прикладі.

Частина із загальною інформацією

45. Елементи частини із загальною інформацією відносяться до інформації, що стосується патентної заявки, а саме:

Елемент	Опис	Обов'язковий/ Необов'язковий
<code>ApplicationIdentification</code>	Ідентифікаційні дані заявки, до якої відноситься перелік послідовностей	Обов'язковий, якщо перелік послідовностей подається після присвоєння номера заявки

Елемент	Опис	Обов'язковий/ Необов'язковий
<p>Елемент ApplicationIdentification складається з:</p> <p>IPOfficeCode</p> <p>ApplicationNumberText</p> <p>FilingDate</p>	<p>Код відомства подання за стандартом ВОІВ СТ.3</p> <p>Ідентифікаційного номера заявки, присвоєного відомством подання (наприклад, РСТ/ІВ2013/099999)</p> <p>Дата подання патентної заявки, стосовно якої подається перелік послідовностей (у форматі "РРРР-ММ-ДД" за стандартом ВОІВ СТ.2, де "РРРР" – календарний рік, ММ – календарний місяць, ДД – день у межах календарного місяця, наприклад 2015-01-31)</p>	<p>Обов'язковий</p> <p>Обов'язковий</p> <p>Обов'язковий, якщо перелік послідовностей подається після встановлення дати подання</p>
ApplicantFileReference	Унікальний ідентифікаційний номер, присвоєний заявником для ідентифікації певної заявки, наведений символами відповідно до параграфу 40(b)	Обов'язковий, якщо перелік послідовностей подається до присвоєння номера заявки; в інших випадках – необов'язковий
EarliestPriorityApplicationIdentification	Ідентифікація заявки з більш раннім пріоритетом (також містить елементи IPOfficeCode, ApplicationNumberText і FilingDate, див. елементи ApplicationIdentification)	Обов'язковий, якщо заявлено пріоритет
ApplicantName	Ім'я першого вказаного заявника, представлене символами, визначеними у параграфі 40 (а). Цей елемент включає обов'язковий атрибут languageCode як зазначено у параграфі 47.	Обов'язковий
ApplicantNameLatin	Якщо ApplicantName наведено символами, не зазначеними у	Обов'язковий, якщо елемент ApplicantName

Елемент	Опис	Обов'язковий/ Необов'язковий
	параграфі 40(b), необхідно навести переклад або транслітерацію імені першого зазначеного заявника символами, зазначеними у параграфі 40(b)	містить інші символи ніж латинські.
InventorName	Ім'я першого вказаного винахідника, представлене символами, визначеними у параграфі 40(a). Цей елемент включає обов'язковий атрибут <code>languageCode</code> як зазначено у параграфі 47.	Необов'язковий
InventorNameLatin	Якщо <code>InventorName</code> наведено символами, не зазначеними у параграфі 40(b), необхідно навести переклад або транслітерацію імені першого зазначеного винахідника символами, зазначеними у параграфі 40(b)	Необов'язковий
InventionTitle	Назва винаходу, вказана символами як зазначено у параграфі 40(a), мовою оригіналу. Переклад назви винаходу додатковими мовами може наводитися символами як зазначено у параграфі 40(a) з використанням додаткових елементів <code>InventionTitle</code> . Цей елемент включає обов'язковий атрибут <code>languageCode</code> як зазначено у параграфі 48. Назва винаходу повинна містити не більше 2-7 слів.	Обов'язковий для мови подання. Необов'язковий для додаткових мов.
SequenceTotalQuantity	Загальна кількість усіх послідовностей в переліку послідовностей, у тому числі навмисно пропущених послідовностей (відомих як порожні послідовності) (див.	Обов'язковий

Елемент	Опис	Обов'язковий/ Необов'язковий
	параграф 10).	

46. Нижче наведено приклад представлення частини переліку послідовностей із загальною інформацією відповідно до параграфу 45.

Приклад 1: Перелік послідовностей, поданий до присвоєння заявці ідентифікаційних даних і дати подання

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<!DOCTYPE ST26SequenceListing PUBLIC "-//WIPO//DTD Sequence Listing 1.0//EN"
"ST26SequenceListing_V1_0.dtd">
<ST26SequenceListing dtdVersion="V1_0" fileName="Invention_SEQ1.xml"
softwareName="SEQ1-software-name" softwareVersion="1.0"
productionDate="2015-05-10">
  <ApplicantFileReference>AB123</ApplicantFileReference>
  <EarliestPriorityApplicationIdentification>
    <IPOfficeCode>IB</IPOfficeCode>
    <ApplicationNumberText>PCT/IB2013/099999</ApplicationNumberText>
    <FilingDate>2014-07-10</FilingDate>
  </EarliestPriorityApplicationIdentification>
  <ApplicantName languageCode="en">GENOS Co., Inc.</ApplicantName>
  <InventorName languageCode="en">Keiko Nakamura</InventorName>
  <InventionTitle languageCode="en">SIGNAL RECOGNITION PARTICLE RNA AND
PROTEINS</InventionTitle>
  <SequenceTotalQuantity>9</SequenceTotalQuantity>
  <SequenceData sequenceIDNumber="1"> {...} * </SequenceData>
  <SequenceData sequenceIDNumber="2"> {...} </SequenceData>
  <SequenceData sequenceIDNumber="3"> {...} </SequenceData>
  <SequenceData sequenceIDNumber="4"> {...} </SequenceData>
  <SequenceData sequenceIDNumber="5"> {...} </SequenceData>
  <SequenceData sequenceIDNumber="6"> {...} </SequenceData>
  <SequenceData sequenceIDNumber="7"> {...} </SequenceData>
  <SequenceData sequenceIDNumber="8"> {...} </SequenceData>
  <SequenceData sequenceIDNumber="9"> {...} </SequenceData>
</ST26SequenceListing>
```

* {...} представляє відповідну інформацію для кожної послідовності, не представлену в цьому прикладі.

Приклад 2: Перелік послідовностей, поданий після присвоєння заявці ідентифікаційних даних і дати подання

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<!DOCTYPE ST26SequenceListing PUBLIC "-//WIPO//DTD Sequence Listing 1.0//EN"
"ST26SequenceListing_V1_0.dtd">
```

```

<ST26SequenceListing dtdVersion="1_0" fileName="Invention_SEQ1.xml"
softwareName="SQL-software-name" softwareVersion="1.0"
productionDate="2015-05-10">
  <ApplicationIdentification>
    <IPOfficeCode>US</IPOfficeCode>
    <ApplicationNumberText>14/999,999</ApplicationNumberText>
    <FilingDate>2015-01-05</FilingDate>
  </ApplicationIdentification>
  <ApplicantFileReference>AB123</ApplicantFileReference>
  <EarliestPriorityApplicationIdentification>
    <IPOfficeCode>IB</IPOfficeCode>
    <ApplicationNumberText>PCT/IB2014/099999</ApplicationNumberText>
    <FilingDate>2014-07-10</FilingDate>
  </EarliestPriorityApplicationIdentification>
  <ApplicantName languageCode="en">GENOS Co., Inc.</ApplicantName>
  <InventorName languageCode="en">Keiko Nakamura</InventorName>
  <InventionTitle languageCode="en">SIGNAL RECOGNITION PARTICLE RNA AND
PROTEINS</InventionTitle>
  <SequenceTotalQuantity>9</SequenceTotalQuantity>
  <SequenceData sequenceIDNumber="1"> {...} * </SequenceData>
  <SequenceData sequenceIDNumber="2"> {...} </SequenceData>
  <SequenceData sequenceIDNumber="3"> {...} </SequenceData>
  <SequenceData sequenceIDNumber="4"> {...} </SequenceData>
  <SequenceData sequenceIDNumber="5"> {...} </SequenceData>
  <SequenceData sequenceIDNumber="6"> {...} </SequenceData>
  <SequenceData sequenceIDNumber="7"> {...} </SequenceData>
  <SequenceData sequenceIDNumber="8"> {...} </SequenceData>
  <SequenceData sequenceIDNumber="9"> {...} </SequenceData>
</ST26SequenceListing>

```

* {...} представляє відповідну інформацію для кожної послідовності, не представлену в цьому прикладі.

47. Ім'я заявника і, за бажанням, ім'я винахідника повинні бути зазначені в елементах `ApplicantName` та `InventorName` відповідно, оскільки їх зазвичай наводять мовою подання заявки. Для кожного елемента повинен бути зазначений відповідний код мови (див. посилання в параграфі 9 на ISO 639-1:2002) в атрибуті `languageCode`. Якщо вказане ім'я заявника містить інші символи, окрім символів латинської абетки, як зазначено у параграфі 40(b), необхідно також навести транслітерацію або переклад імені заявника символами латинської абетки в елементі `ApplicantNameLatin`. Якщо вказане ім'я винахідника містить інші символи, окрім символів латинської абетки, необхідно також навести транслітерацію або переклад імені винахідника символами латинської абетки в елементі `InventorNameLatin`.

48. Назва винаходу повинна бути зазначена в елементі `InventionTitle` мовою подання, а також може бути зазначена іншими мовами в декількох елементах `InventionTitle` (див. таблицю у параграфі 45). Для кожного елемента повинен бути зазначений відповідний код мови (див. посилання в параграфі 9 на ISO 639-1:2002) в атрибуті `languageCode`.

49. Нижче наведено приклад представлення імен і назви винаходу відповідно до параграфів 47 і 48.

Приклад: Імена заявника і винахідника представлені японськими і латинськими символами, а назва винаходу – японською, англійською та французькою мовами

```
<ApplicantName languageCode="ja">出願製薬株式会社</ApplicantName>
<ApplicantNameLatin>Shutsugan Pharmaceuticals Kabushiki
Kaisha</ApplicantNameLatin>
<InventorName languageCode="ja">特許 太郎</InventorName>
<InventorNameLatin>Taro Tokkyo</InventorNameLatin>
<InventionTitle languageCode="ja">efg タンパク質をコードするマウス abcd-1
遺伝子</InventionTitle>
<InventionTitle languageCode="en">Mus musculus abcd-1 gene for efg
protein</InventionTitle>
<InventionTitle languageCode="fr">Gène abcd-1 de Mus musculus pour protéine
efg</InventionTitle>
```

Частина з даними щодо послідовності.

50. Частина з даними щодо послідовності повинна містити один або більше елементів `SequenceData`, кожний з яких містить інформацію про одну послідовність.

51. Кожний елемент `SequenceData` повинен мати обов'язковий атрибут `sequenceIDNumber`, в якому міститься ідентифікаційний номер для кожної послідовності (див. параграф 10). Наприклад:

```
<SequenceData sequenceIDNumber="1">
```

52. Елемент `SequenceData` повинен містити залежний елемент `INSDSeq`, що складається з таких додаткових залежних елементів:

Елемент	Опис	Обов'язковий/Не включається	
		Послідовності	Навмисно пропущені послідовності
<code>INSDSeq_length</code>	Довжина послідовності	Обов'язковий	Обов'язковий без значення
<code>INSDSeq_moltype</code>	Тип молекули	Обов'язковий	Обов'язковий без значення
<code>INSDSeq_division</code>	Значення того, що послідовність пов'язана з патентною заявкою	Обов'язковий із значенням "PAT"	Обов'язковий без значення
<code>INSDSeq_feature-table</code>	Перелік анотацій послідовності	Обов'язковий	НЕ повинен включатися
<code>INSDSeq_sequence</code>	Послідовність	Обов'язковий	Обов'язковий із значенням "000"

53. Елемент `INSDSeq_length` повинен розкривати кількість нуклеотидів або амінокислот послідовності, що міститься в елементі `INSDSeq_sequence`. Наприклад:

```
<INSDSeq_length>8</INSDSeq_length>
```

54. Елемент `INSDSeq_moltype` повинен розкривати тип представленої молекули. Для нуклеотидних послідовностей, включаючи послідовності аналогів нуклеотидів, тип молекули повинен бути вказаний як "ДНК" або "РНК". Для амінокислотних послідовностей, тип молекули повинен бути вказаний як "AA". (Цей елемент відрізняється від кваліфікаторів "mol_type" і "MOL_TYPE", що розглядаються у параграфах 55 і 84). Наприклад:

```
<INSDSeq_moltype>AA</INSDSeq_moltype>
```

55. Якщо нуклеотидна послідовність містить фрагменти як ДНК, так і РНК, значенням елементу `INSDSeq_moltype` повинно бути "ДНК". Комбінована молекула ДНК/РНК повинна бути додатково описана у таблиці функцій з використанням ключа функції "source" та обов'язкового кваліфікатора "organism" із значенням "synthetic construct" ("*синтетична конструкція*"), а також обов'язкового кваліфікатора "mol_type" із значенням "other DNA" ("*інша ДНК*"). Кожний фрагмент ДНК і РНК комбінованої молекули ДНК/РНК повинен бути додатково описаний з використанням ключа функції "misc_feature" та кваліфікатора "note", в якому зазначається, чи це фрагмент ДНК, чи РНК.

56. Нижче наведено приклад опису нуклеотидної послідовності, що містить фрагменти РНК і ДНК, відповідно до параграфу 55.

```
<INSDSeq>
  <INSDSeq_length>120</INSDSeq_length>
  <INSDSeq_moltype>DNA</INSDSeq_moltype>
  <INSDSeq_division>PAT</INSDSeq_division>
  <INSDSeq_feature-table>
    <INSDFeature>
      <INSDFeature_key>source</INSDFeature_key>
      <INSDFeature_location>1..120</INSDFeature_location>
      <INSDFeature_qual>
        <INSDQualifier>
          <INSDQualifier_name>organism</INSDQualifier_name>
          <INSDQualifier_value>synthetic
            construct</INSDQualifier_value>
        </INSDQualifier>
        <INSDQualifier>
          <INSDQualifier_name>mol_type</INSDQualifier_name>
          <INSDQualifier_value>other DNA</INSDQualifier_value>
        </INSDQualifier>
      </INSDFeature_qual>
    </INSDFeature>
    <INSDFeature>
      <INSDFeature_key>misc_feature</INSDFeature_key>
      <INSDFeature_location>1..60</INSDFeature_location>
```

```

    <INSDFeature_qual>
      <INSDQualifier>
        <INSDQualifier_name>note</INSDQualifier_name>
        <INSDQualifier_value>DNA fragment</INSDQualifier_value>
      </INSDQualifier>
    </INSDFeature_qual>
  </INSDFeature>
<INSDFeature>
  <INSDFeature_key>misc_feature</INSDFeature_key>
  <INSDFeature_location>61..120</INSDFeature_location>
  <INSDFeature_qual>
    <INSDQualifier>
      <INSDQualifier_name>note</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value>RNA fragment</INSDQualifier_value>
    </INSDQualifier>
  </INSDFeature_qual>
</INSDFeature>
</INSDSeq_feature-table>
<INSDSeq_sequence>cgaccacgcgctccgaggaaccaaccatcacgtttgaggacttcgtgaaggaatt
ggataatacccgctccctacaaaatggcgagcgccgactcattgctcctcgtaccgctcgagcggc</INSDSeq
sequence>
</INSDSeq>

```

57. Елемент `INSDSeq_sequence` повинен розкривати послідовність. Лише відповідні символи, наведені у Додатку I (див. Розділ 1, Таблиця 1 і Розділ 3, Таблиця 3) повинні бути включені до послідовності. Послідовність не повинна включати цифри, розділові знаки або пробіли.

58. Навмисно пропущена послідовність повинна включатися до переліку послідовностей та представлятися таким чином:

- (a) елемент `SequenceData` і його атрибут `sequenceIDNumber` з ідентифікаційним номером пропущеної послідовності як його значення;
- (b) елементи `INSDSeq_length`, `INSDSeq_moltype` і `INSDSeq_division` наводяться, але без значень;
- (c) елемент `INSDSeq_feature-table` не повинен включатися; і
- (d) елемент `INSDSeq_sequence` із значенням "000".

59. Нижче наведено приклад представлення навмисно пропущеної послідовності відповідно до параграфу 58:

```

<SequenceData sequenceIDNumber="3">
  <INSDSeq>
    <INSDSeq_length/>
    <INSDSeq_moltype/>
    <INSDSeq_division/>
    <INSDSeq_sequence>000</INSDSeq_sequence>
  </INSDSeq>

```

</SequenceData>

Таблиця функцій

60. Таблиця функцій містить інформацію про локалізацію та призначення різних ділянок у межах певної послідовності. Таблиця функцій повинна наводитися для кожної послідовності, окрім навмисно пропущених послідовностей. Таблиця функцій міститься в елементі `INSDSeq_feature-table`, який складається з одного або більше елементів `INSDFeature`.

61. Кожний елемент `INSDFeature` описує одну функцію і складається з таких залежних елементів:

Елемент	Опис	Обов'язковий/ Необов'язковий
<code>INSDFeature_key</code>	Слово чи аббревіатура, що ідентифікує функцію	Обов'язковий
<code>INSDFeature_location</code>	Ділянка послідовності, що відповідає функції	Обов'язковий
<code>INSDFeature_qual</code>	Кваліфікатор з додатковою інформацією про функцію	Обов'язковий, якщо ключ функції потребує зазначення одного або більше кваліфікаторів, наприклад "source"; в інших випадках – необов'язковий

Ключі функцій

62. Додаток I містить виключний список ключів функцій, які повинні використовуватись за цим стандартом, а також виключний список відповідних кваліфікаторів із зазначенням того, чи є ці кваліфікатори обов'язковими або необов'язковими. Розділ 5 Додатка I містить виключний список ключів функцій для нуклеотидних послідовностей, а Розділ 7 Додатка I містить виключний список ключів функцій для амінокислотних послідовностей.

Обов'язкові ключі функцій

63. Ключ функції "source" є обов'язковим для всіх нуклеотидних послідовностей, а ключ функції "SOURCE" є обов'язковим для всіх амінокислотних послідовностей, окрім навмисно пропущених послідовностей. Кожна послідовність повинна мати один ключ функції "source" або "SOURCE", що охоплює всю послідовність. Якщо послідовність походить з кількох джерел, ці джерела можуть бути додатково описані в таблиці функцій за допомогою ключа функції "misc_feature" та кваліфікатора "note" для нуклеотидних послідовностей або за допомогою ключа функції "REGION" та кваліфікатора "NOTE" для амінокислотних послідовностей.

Локалізація функцій

64. Обов'язковий елемент `INSDFeature_location` повинен містити принаймні один дескриптор локалізації, що визначає сайт або ділянку, яка відповідає функції послідовності в

елементі `INSDSeq_sequence`, і може містити один або більше операторів локалізації (див. параграфи 67-70).

65. Дескриптором локалізації може бути окремий залишок, сайт між двома прилеглими залишками, ділянка, яка обмежує безперервний діапазон залишків, або сайт чи ділянка, що виходить за межі визначеного залишку чи діапазону залишків. Якщо функція відповідає перервним сайтам або ділянкам послідовності, повинні використовуватись декілька дескрипторів локалізації у поєднанні з оператором локалізації (див. параграфи 67-70). Дескриптор локалізації не повинен включати нумерації залишків за межами діапазону послідовності в елементі `INSDSeq_sequence`.

66. Синтаксис для кожного типу дескриптора локалізації зазначено у таблиці нижче, де x та y є номерами залишків, позначені як невід'ємні цілі числа менше довжини послідовності в елементі `INSDSeq_sequence`, а x менше y .

Тип дескриптора локалізації	Синтаксис	Опис
Номер окремого залишку	x	Вказує на один залишок у послідовності.
Номери залишків, що обмежують діапазон послідовності	$x..y$	Вказує на обмежений безперервний діапазон залишків, включаючи початковий і кінцевий залишки
Залишки перед першим або після останнього вказаного номера залишку	$<x$ $>x$ $<x..y$ $x..>y$	Вказує на ділянку, що включає визначений залишок або діапазон залишків і виходить за межі визначеного залишку. Символи ' $<$ ' і ' $>$ ' можуть використовуватися з одиничним залишком або з початковим та кінцевим номером залишку діапазону залишків для того, щоб вказати, що функція виходить за межі вказаного номера залишку.
Сайт між двома суміжними номерами залишків.	x^y	Вказує на сайт між двома суміжними залишками, наприклад сайт розщеплювання ендонуклеози. Нумери позицій суміжних залишків розділяються циркумфлексом (\wedge). Допустимими форматами для цього дескриптора є x^x+1 (наприклад, 55^56), або, для наскрізних нуклеотидів, x^1 , де " x " є довжиною молекули, тобто 1000^1 для наскрізної молекули з довжиною 1000.

67. Оператор локалізації є префіксом до одного дескриптора локалізації або до комбінації дескрипторів локалізації, що відповідають єдиній, але перервній функції, і визначає локалізацію відповідної функції у вказаній послідовності або природу функції. Перелік операторів локалізації та їх визначень наведено нижче.

(a) Оператор локалізації для нуклеотидів та амінокислот:

Синтаксис локалізації	Опис локалізації
<code>join(location, location, ... location)</code>	Вказані локалізації поєднуються (кінець-в-кінець) для утворення однієї безперервної послідовності.
<code>order(location, location, ... location)</code>	Елементи знаходяться в зазначеному порядку, але ніщо не передбачає доцільності з'єднання цих елементів.

(b) Оператор локалізації лише для нуклеотидів:

Синтаксис локалізації	Опис локалізації
<code>complement(location)</code>	Вказує, що функція розташована в ланцюзі, який є додатковим до діапазону послідовностей, визначеного дескриптором локалізації, коли зчитується у напрямку від 5'-кінця до 3'-кінця або у напрямку, що імітує напрямок від 5'-кінця до 3'-кінця.

68. Оператори локалізації "join" і "order" потребують зазначення принаймні двох дескрипторів локалізації, розділених комами. Дескриптори локалізації, що включають сайти між двома суміжними залишками, тобто x^y , не повинні використовуватись в локалізаціях "join" і "order". Використання оператора локалізації "join" передбачає, що залишки, які описуються дескрипторами локалізації, фізично контактують в біологічних процесах (наприклад, екзони, що сприяють функції кодуючої області).

69. Оператор локалізації "complement" може використовуватись лише для нуклеотидів. "Complement" може використовуватись разом з "join" або з "order" у межах однієї локалізації. У межах однієї локалізації не повинна використовуватись комбінація операторів локалізації "join" і "order".

70. Нижче наведено приклади локалізації функцій відповідно до параграфів 64-69:

(a) локалізації для нуклеотидів та амінокислот:

Приклад локалізації	Опис
467	Вказує на залишок 467 у послідовності.
123^124	Вказує на сайт між залишками 123 і 124.
340..565	Вказує на неперервний діапазон залишків, що поєднані залишками 340 і 565 і включають їх.
<1	Вказує на локалізацію функції перед першим залишком.
<345..500	Вказує на те, що точна нижня точка межі функції невідома. Локалізація починається із залишку, що передує залишку 345 і

Приклад локалізації	Опис
	продовжується включно до залишку 500.
<1..888	Вказує на те, що функція починається до першого залишку послідовності і продовжується до залишку 888 включно.
1..>888	Вказує на те, що функція починається до першого залишку послідовності і продовжується після залишку 888.
join(12..78,134..202)	Вказує на те, що області 12-78 і 134-202 слід об'єднати для утворення однієї безперервної послідовності.

(b) локалізації виключно для нуклеотидів:

Приклад локалізації	Опис
complement(34..126)	Починається в нуклеотиді, що є комплементарним нуклеотиду 126, і закінчується на нуклеотиді, що є комплементарним нуклеотиду 34 (функція знаходиться у ланцюзі, що є комплементарним представленому ланцюгу).
complement(join(2691..4571,4918..5163))	Приєднує нуклеотиди з 2691 по 4571 та нуклеотиди з 4918 по 5163, потім стає комплементарним приєднаним сегментам (функція знаходиться у ланцюзі, що є комплементарним представленому ланцюгу).
join(complement(4918..5163,complement(2691..4571))	Комплементарні області з 4918 до 5163 та з 2691 до 4571, потім приєднуються до комплементарних сегментів (функція знаходиться у ланцюзі, що є комплементарним представленому ланцюгу).

71. Символи "<" і ">" у дескрипторі локалізації у зразку XML переліку послідовності повинні замінятися відповідними попередньо визначеними сутностями (див. параграф 41).
Наприклад:

Локалізація функції "<1":
<INSDFeature_location><1</INSDFeature_location>

Локалізація функції "1..>888":
<INSDFeature_location>1..>888</INSDFeature_location>

Кваліфікатори функцій

72. Кваліфікатори використовуються для надання інформації про функції додатково до інформації, що передається ключем функції та локалізацією функції. Існують три типи формату значення, призначені для різних видів інформації, яку несуть кваліфікатори, а саме:

- (a) довільний текст (див. параграфи 85 і 86);
- (b) стандартизована лексика або обчислювані значення (наприклад номер або дата); і
- (c) послідовності.

73. У Розділі 6 Додатку I наведено виключний список кваліфікаторів та форматів їх значень, за наявності, для кожного ключа нуклеотидної функції, а в Розділі 8 наведено виключний список кваліфікаторів для кожного ключа амінокислотної функції.

74. Будь-яка послідовність, що охоплюється параграфом 7 і представляється як значення кваліфікатора, повинна включатися до переліку послідовностей окремо і з присвоєним власним ідентифікаційним номером послідовності.

Обов'язкові кваліфікатори функцій

75. Один обов'язковий ключ функції, тобто "source" для нуклеотидних послідовностей і "SOURCE" для амінокислотних послідовностей, потребує зазначення двох обов'язкових кваліфікаторів: "organism" і "mol_type" для нуклеотидних послідовностей, "ORGANISM" і "MOL_TYPE" для амінокислотних послідовностей. Деякі необов'язкові ключі функцій також вимагають обов'язкових кваліфікаторів.

Елементи кваліфікаторів

76. Елемент `INSDFeature_qual` містить один або більше елементів `INSDQualifier`. Кожен елемент `INSDQualifier` представляє один кваліфікатор і складається з таких двох залежних елементів:

Елемент	Опис	Обов'язковий/ Необов'язковий
<code>INSDQualifier_name</code>	Ім'я кваліфікатора (див. Додаток I, Розділи 6 і 8).	Обов'язковий
<code>INSDQualifier_value</code>	Значення кваліфікатора, за наявності, у визначеному форматі (див. Додаток I, Розділи 6 і 8)	Обов'язковий, якщо визначений (див. Додаток I, Розділи 6 і 8)

77. Кваліфікатор організмів, тобто "organism" для нуклеотидних послідовностей (див. Розділ 6 Додатку I) та "ORGANISM" для амінокислотних послідовностей (див. Розділ 8 Додатку I), повинен розкривати джерело, тобто один організм або походження послідовності. Назви організмів слід вибирати з таксономічної бази даних.

78. Якщо послідовність є природною, а рід і вид вихідного організму мають латинське позначення, це позначення повинне використовуватись як значення кваліфікатора. Переважну загальну назву англійською мовою можна зазначити, використовуючи кваліфікатор "note" для нуклеотидних послідовностей та кваліфікатор "NOTE" для

амінокислотних послідовностей, проте вона не повинна зазначатися у значенні кваліфікатора "organism".

79. Нижче наведено приклади джерел послідовності відповідно до параграфів 77 та 78:

Приклад 1: Джерело нуклеотидної послідовності

```
<INSDSeq_feature-table>
  <INSDFeature>
    <INSDFeature_key>source</INSDFeature_key>
    <INSDFeature_location>1..5164</INSDFeature_location>
    <INSDFeature_qual>
      <INSDQualifier>
        <INSDQualifier_name>organism</INSDQualifier_name>
        <INSDQualifier_value>Solanum
lycopersicum</INSDQualifier_value>
      </INSDQualifier>
      <INSDQualifier>
        <INSDQualifier_name>note</INSDQualifier_name>
        <INSDQualifier_value>common name: tomato</INSDQualifier_value>
      </INSDQualifier>
      <INSDQualifier>
        <INSDQualifier_name>mol_type</INSDQualifier_name>
        <INSDQualifier_value>genomic DNA</INSDQualifier_value>
      </INSDQualifier>
    </INSDFeature_qual>
  </INSDFeature>
</INSDSeq_feature-table>
```

Приклад 2: Джерело амінокислотної послідовності

```
<INSDSeq_feature-table>
  <INSDFeature>
    <INSDFeature_key>SOURCE</INSDFeature_key>
    <INSDFeature_location>1..174</INSDFeature_location>
    <INSDFeature_qual>
      <INSDQualifier>
        <INSDQualifier_name>ORGANISM</INSDQualifier_name>
        <INSDQualifier_value>Homo sapiens</INSDQualifier_value>
      </INSDQualifier>
      <INSDQualifier>
        <INSDQualifier_name>MOL_TYPE</INSDQualifier_name>
        <INSDQualifier_value>protein</INSDQualifier_value>
      </INSDQualifier>
    </INSDFeature_qual>
  </INSDFeature>
</INSDSeq_feature-table>
```

80. Якщо послідовність є природною, а вихідний організм має відомий рід латинською мовою, але його вид є невизначеним чи не вказаний, у значенні кваліфікатора "organism" повинен наводитися рід латинською мовою, за яким іде слідом "sp.". Наприклад:

```
<INSDQualifier_name>organism</INSDQualifier_name>
<INSDQualifier_value>Bacillus sp.</INSDQualifier_value>
```

81. Якщо послідовність є природною, проте рід і вид організму латинською мовою невідомі, у значенні кваліфікатора "organism" повинно бути зазначено "unidentified", за яким іде слідом будь-яка відома таксономічна інформація в кваліфікаторі "note" для нуклеотидних послідовностей і в кваліфікаторі "NOTE" для амінокислотних організмів. Наприклад:

```
<INSDQualifier_name>organism</INSDQualifier_name>
<INSDQualifier_value>unidentified</INSDQualifier_value>
<INSDQualifier_name>note</INSDQualifier_name>
<INSDQualifier_value>bacterium B8</INSDQualifier_value>
```

82. Якщо послідовність є природною, а рід і вид вихідного організму не мають позначення латинською мовою, наприклад вірус, у значенні кваліфікатора "organism" повинна використовуватись інша допустима наукова назва (наприклад, "Canine adenovirus type 2"). Наприклад:

```
<INSDQualifier_name>organism</INSDQualifier_name>
<INSDQualifier_value>Canine adenovirus type 2</INSDQualifier_value>
```

83. Якщо послідовність не є природною, у значенні кваліфікатора "organism" повинно бути зазначено "synthetic construct". Додаткову інформацію стосовно того, як послідовність була отримана, можна зазначити з використанням кваліфікатора "note" для нуклеотидних послідовностей та кваліфікаторі "NOTE" для амінокислотних послідовностей. Наприклад:

```
<INSDSeq_feature-table>
  <INSDFeature>
    <INSDFeature_key>SOURCE</INSDFeature_key>
    <INSDFeature_location>1..40</INSDFeature_location>
    <INSDFeature_qualifiers>
      <INSDQualifier>
        <INSDQualifier_name>ORGANISM</INSDQualifier_name>
        <INSDQualifier_value>synthetic construct</INSDQualifier_value>
      </INSDQualifier>
      <INSDQualifier>
        <INSDQualifier_name>MOL_TYPE</INSDQualifier_name>
        <INSDQualifier_value>protein</INSDQualifier_value>
      </INSDQualifier>
      <INSDQualifier>
        <INSDQualifier_name>NOTE</INSDQualifier_name>
        <INSDQualifier_value>synthetic peptide used as assay for
          antibodies</INSDQualifier_value>
      </INSDQualifier>
    </INSDFeature_qualifiers>
  </INSDFeature>
</INSDSeq_feature-table>
```

```
</INSDFeature_qual>  
</INSDFeature>  
</INSDSeq_feature-table>
```

84. Кваліфікатор "mol_type" для нуклеотидних послідовностей (див. Додаток I, Розділ 6) та кваліфікатор "MOL_TYPE" для амінокислотних послідовностей (див. Додаток I, Розділ 8) повинні розкривати тип молекули, представленої у послідовності. Ці кваліфікатори відрізняються від елементу `INSDSeq_moltype`, зазначеного у параграфі 54:

(a) Для нуклеотидної послідовності, значення кваліфікатора "mol_type" повинне бути одним із таких: "genomic DNA", "genomic RNA", "Mrna", "tRNA", "rRNA", "other RNA", "other DNA", "transcribed RNA", "viral cRNA", "unassigned DNA" або "unassigned RNA". Якщо послідовність не є природною, тобто значенням кваліфікатора "organism" є "synthetic construct", у значенні кваліфікатора "mol_type" повинно бути зазначено "other RNA" або "other DNA";

(b) Для амінокислотних послідовностей значенням кваліфікатора "MOL_TYPE" є "protein".

Довільний текст

85. Довільний текст – це один із типів формату значення для певних кваліфікаторів (як зазначено у Додатку I), що представляється у формі описової текстової фрази бажано англійською мовою.

86. Довільний текст для кожного кваліфікатора не повинен перевищувати 1000 символів. Довільний текст для кожного кваліфікатора не повинен перевищувати 1000 символів.

Кодуючі послідовності

87. Ключ функції "CDS" може використовуватись для ідентифікації кодуючих послідовностей, тобто послідовностей нуклеотидів, що відповідають послідовностям амінокислот у білку або у стоп-кодоні. Елемент `INSDFeature_location` має ідентифікувати локалізацію функції "CDS" і повинен включати стоп-кодон.

88. Кваліфікатори "transl_table" і "translation" можуть використовуватися з ключем функції "CDS" (див. Додаток I). Якщо кваліфікатор "transl_table" не використовується, передбачається використання Таблиці стандартних кодів (див. Додаток I, Розділ 9, Таблица 5).

89. Кваліфікатор "transl_except" повинен використовуватись з ключем функції "CDS" та кваліфікатором "translation" для ідентифікації кодону, який кодує пірролізин або селеноцистеїн.

90. Амінокислотна послідовність, закодована кодуючою послідовністю та розкрита в кваліфікаторі "translation", що охоплюється параграфом 7, повинна включатися до переліку послідовностей, а також їй повинен бути присвоєний власний ідентифікаційний номер послідовності. Ідентифікаційний номер послідовності, присвоєний амінокислотній послідовності, повинен наводитися як значення в кваліфікаторі "protein_id" з ключем функції "CDS". Кваліфікатор "ORGANISM" ключа функції "SOURCE" для амінокислотної послідовності повинен бути ідентичним такому ж кваліфікатору його кодуючої послідовності. Наприклад:

```

<INSDSeq_feature-table>
  <INSDFeature>
    <INSDFeature_key>CDS</INSDFeature_key>
    <INSDFeature_location>1..507</INSDFeature_location>
    <INSDFeature_qual>
      <INSDQualifier>
        <INSDQualifier_name>transl_table</INSDQualifier_name>
        <INSDQualifier_value>11</INSDQualifier_value>
      </INSDQualifier>
      <INSDQualifier>
        <INSDQualifier_name>translation</INSDQualifier_name>
        <INSDQualifier_value>MLVHLERTTIMFDFSSLINPLIWGLLIATAIIVLLYILMDGF
        DLGIGILLPFAPSDKCRDHMISSIAPFWDGNETWLVLGGLFAAFPLAYSILMPAFYIPII
        IMLLGLIVRGVSFEFRFKAEGKYRRLWDYAFHFGSLGAAFCQGMILGAFIHGVEVNGRNFSG
        GQLM</INSDQualifier_value>
      </INSDQualifier>
      <INSDQualifier>
        <INSDQualifier_name>protein_id</INSDQualifier_name>
        <INSDQualifier_value>89</INSDQualifier_value>
      </INSDQualifier>
    </INSDFeature_qual>
  </INSDFeature>
</INSDSeq_feature-table>

```

Варіанти

91. Первинна послідовність і будь-який варіант цієї послідовності, що розкриваються шляхом перерахування їх залишків і охоплюються параграфом 7, повинні бути включені до переліку послідовностей та їм має бути присвоєно власний ідентифікаційний номер послідовності.

92. Будь-який варіант послідовності, що розкривається однією послідовністю з переліком альтернативних варіантів залишків в одній або більше позиціях, повинен бути включений до переліку послідовностей та представлений однією послідовністю, в якій перелік альтернативних варіантів залишків представлений більш обмежувачим двозначним символом (див. параграфи 15 та 27).

93. Будь-який варіант послідовності, що розкривається лише шляхом посилання на видалення, вставку (-и), або заміщення у первинній послідовності в переліку послідовностей, слід включити до переліку послідовностей. Якщо передбачено в переліку послідовностей, такий варіант послідовності:

(а) може бути представлений шляхом анотування первинної послідовності, яка містить варіант (варіанти) в одній локалізації або декількох окремих локалізаціях і частота цих варіантів є незалежною;

(б) має бути представлений як окрема послідовність з присвоєним власним ідентифікаційним номером послідовності, яка містить варіанти в декількох окремих локалізаціях і частота цих варіантів є незалежною; і

(с) повинен бути представлений як окрема послідовність з присвоєним власним ідентифікаційним номером послідовності, яка містить включену або заміщену послідовність, що містить більше 1000 залишків (див. параграф 86).

94. У таблиці нижче наведено способи належного використання кваліфікаторів і ключів функцій для варіантів нуклеїнової кислоти та амінокислоти:

Тип послідовності	Ключ функції	Кваліфікатор	Застосування
Нуклеїнова кислота	variation	replace або note	Природні мутації та поліморфізми, наприклад алелі, ПДРФ.
Нуклеїнова кислота	misc_difference	replace або note	Мінливість, закладена штучно, наприклад генетичною маніпуляцією або хімічним синтезом.
Амінокислота	VAR_SEQ	NOTE	Варіант, отриманий шляхом альтернативного сплайсингу, використанням альтернативного промоутера, альтернативної ініціації та рибосомного фреймшифтингу.
Амінокислота	VARIANT	NOTE	Будь-який тип варіанту, для якого ключ функції "VAR_SEQ" не застосовується.

95. Анотація послідовності для певного варіанта повинна містити ключ функції та кваліфікатор, як зазначено у таблиці вище, а також локалізацію функції. Значенням кваліфікатора "replace" повинен бути лише окремий альтернативний нуклеотид або нуклеотидна послідовність з використанням символів, визначених у Розділі 1, Таблиці 1. Список альтернативних варіантів залишків може наводитись як значення в кваліфікаторі "note" або "NOTE". Зокрема, список альтернативних амінокислот повинен наводитись як значення в кваліфікаторі "NOTE", де "X" використовується в послідовності, але представляє підгрупу "будь-який із символів 'A', 'R', 'N', 'D', 'C', 'Q', 'E', 'G', 'H', 'I', 'L', 'K', 'M', 'F', 'P', 'O', 'S', 'U', 'T', 'W', 'Y', або 'V'". Видалення повинне представлятися порожнім значенням кваліфікатора для кваліфікатора "replace" чи зазначенням в кваліфікаторі "note" або "NOTE", що залишок може бути видалений. Вставлений (-i) або заміщений (-i) залишок (-ки) повинен (-ні) бути передбачений (-ні) в кваліфікаторі "replace", "note" або "NOTE". Форматом значення для кваліфікаторів "replace", "note" і "NOTE" є довільний текст, що не повинен перевищувати 1000 символів, як зазначено у параграфі 86. Див. параграф 98 стосовно послідовностей, охоплених параграфом 7, які представляються як вставка або як заміщення у значенні кваліфікатора.

96. Якщо доцільно, символи, визначені у Додатку I (див. Таблиці 1-4 у Розділах 1-4 відповідно), слід використовувати для представлення варіантів залишків. Для кваліфікатора

"note" або "NOTE", якщо варіант залишку є модифікованим залишком, не визначеним у Таблиці 2 або Таблиці 4 Додатку I, у значенні кваліфікатора повинна зазначатися повна, нескорочена назва модифікованого залишку. Модифіковані залишки повинні бути описані нижче у таблиці функцій, як наведено у параграфі 17 або 30.

97. Нижче наведено приклади представлення варіантів відповідно до параграфів 93-96:

Приклад 1: Ключ функції "misc_difference" для переліку альтернативних варіантів нуклеотидів. "n" в позиції 53 послідовності може бути одним з п'яти альтернативних нуклеотидів.

```
<INSDFeature>
  <INSDFeature_key>misc_difference</INSDFeature_key>
  <INSDFeature_location>53</INSDFeature_location>
  <INSDFeature_qual>
    <INSDQualifier>
      <INSDQualifier_name>note</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value> w, cmnm5s2u, mam5u, mcm5s2u, or p
    </INSDQualifier>
  </INSDFeature_qual>
</INSDFeature>
<INSDFeature>
  <INSDFeature_key>modified_base</INSDFeature_key>
  <INSDFeature_location>53</INSDFeature_location>
  <INSDFeature_qual>
    <INSDQualifier>
      <INSDQualifier_name>mod_base</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value>OTHER</INSDQualifier_value>
      <INSDQualifier_name>note</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value>cmnm5s2u, mam5u, mcm5s2u, or
      p</INSDQualifier_value>
    </INSDQualifier>
  </INSDFeature_qual>
</INSDFeature>
```

Приклад 2: Ключ функції "misc_difference" для видалення з нуклеотидної послідовності. Видалення нуклеотиду в позиції 413 послідовності.

```
<INSDFeature>
  <INSDFeature_key>misc_difference</INSDFeature_key>
  <INSDFeature_location>413</INSDFeature_location>
  <INSDFeature_qual>
    <INSDQualifier>
      <INSDQualifier_name>replace</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value></INSDQualifier_value>
    </INSDQualifier>
  </INSDFeature_qual>
</INSDFeature>
```

Приклад 3: Ключ функції "misc_difference" для вставки до нуклеотидної послідовності. Включення послідовності "atgccaatat" між позиціями 100 і 101 первинної послідовності.

```

<INSDFeature>
  <INSDFeature_key>misc_difference</INSDFeature_key>
  <INSDFeature_location>100^101</INSDFeature_location>
  <INSDFeature_qual>
    <INSDQualifier>
      <INSDQualifier_name>replace</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value>atgccaaatat</INSDQualifier_value>
    </INSDQualifier>
  </INSDFeature_qual>
</INSDFeature>

```

Приклад 4: Ключ функції "variation" для заміни в нуклеотидній послідовності. Заміна нуклеотиду в позиції 413 послідовності цитозином.

```

<INSDFeature>
  <INSDFeature_key>variation</INSDFeature_key>
  <INSDFeature_location>413</INSDFeature_location>
  <INSDFeature_qual>
    <INSDQualifier>
      <INSDQualifier_name>replace</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value>c</INSDQualifier_value>
    </INSDQualifier>
  </INSDFeature_qual>
</INSDFeature>

```

Приклад 5: Ключ функції "VARIANT" для заміни в амінокислотній послідовності. Амінокислоту в позиції 100 послідовності можна замінити на I, A, F, Y, aIle, MeIle, або Nle

```

<INSDFeature>
  <INSDFeature_key>VARIANT</INSDFeature_key>
  <INSDFeature_location>100</INSDFeature_location>
  <INSDFeature_qual>
    <INSDQualifier>
      <INSDQualifier_name>NOTE</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value>I, A, F, Y, aIle, MeIle, or Nle</INSDQualifier_value>
    </INSDQualifier>
  </INSDFeature_qual>
</INSDFeature>
<INSDFeature>
  <INSDFeature_key>MOD_RES</INSDFeature_key>
  <INSDFeature_location>100</INSDFeature_location>
  <INSDFeature_qual>
    <INSDQualifier>
      <INSDQualifier_name>NOTE</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value>aIle, MeIle, or Nle</INSDQualifier_value>
    </INSDQualifier>
  </INSDFeature_qual>
</INSDFeature>

```

Приклад 6: Ключ функції "VARIANT" для заміни в амінокислотній послідовності.

Амінокислоту в позиції 100 послідовності можна замінити будь-якою амінокислотою окрім Lys, Arg або His.

```
<INSDFeature>
  <INSDFeature_key>VARIANT</INSDFeature_key>
  <INSDFeature_location>100</INSDFeature_location>
  <INSDFeature_qual>
    <INSDQualifier>
      <INSDQualifier_name>NOTE</INSDQualifier_name>
      <INSDQualifier_value>not K, R, or H</INSDQualifier_value>
    </INSDQualifier>
  </INSDFeature_qual>
</INSDFeature>
```

98. Послідовність, що охоплюється параграфом 7, яка наводиться як вставка або заміщення у значенні кваліфікатора для анотації первинної послідовності, також повинна бути включена до переліку послідовностей, та їй повинен бути присвоєний власний ідентифікаційний номер.

[Додаток I наведено далі]